

¹ مِنْ تَبُوحَدَنْصَرَ الْمَلِكِ إِلَى كُلِّ الشُّعُوبِ وَالْأُمَمِ
 وَالْأَلْسِنَةِ السَّاكِنِينَ فِي الْأَرْضِ كُلِّهَا. لِيَكُنَّزَ
 سَلَامُكُمْ. ² الْآيَاتُ وَالْعَجَائِبُ الَّتِي صَنَعَهَا مَعِيَ اللَّهُ الْعَلِيُّ
 حَسَنٌ عِنْدِي أَنْ أُخْبِرَ بِهَا. ³ آيَاتُهُ مَا أَعْطَمَهَا، وَعَجَائِبُهُ مَا
 أَقْوَاهَا. مَلَكُوتُهُ مَلَكُوتُ أَيْدِيٍّ وَسُلْطَانُهُ إِلَى دَوْرٍ
 فَدَوْرٍ. ⁴ أَنَا تَبُوحَدَنْصَرُ قَدْ كُنْتُ مُطْمَئِنًّا فِي بَيْتِي وَتَاصِرًا
 فِي قَصْرِِي. ⁵ رَأَيْتُ حُلْمًا فَرَوَّعَنِي، وَالْأَفْكَارُ عَلَى فِرَاشِي
 وَرُؤَى رَأْسِي أَفْرَعَنِي. ⁶ فَصَدَرَ مِنِّي أَمْرٌ بِإِحْصَارِ جَمِيعِ
 حُكَمَاءِ بَابِلَ قُدَّامِي لِیُعَرِّفُونِي بِتَغْيِيرِ الْحُلْمِ. ⁷ جِئْتِيذِ حَصْرِ
 الْمَجُوسِ وَالسَّحَرَةِ وَالْكِلدَانِيِّونَ وَالْمُنْتَجِمُونَ، وَقَفَصْتُ
 الْحُلْمَ عَلَيْهِمْ فَلَمْ يُعَرِّفُونِي بِتَغْيِيرِهِ. ⁸ أَحْبَبْتُ دَخَلَ قُدَّامِي
 دَانِيَالَ الَّذِي اسْمُهُ بَلْتَسَاصْرُ كَاسِمِ إلهِي، وَالَّذِي فِيهِ
 رُوحُ الْإلهَةِ الْفُدُوسِيْنَ، فَقَفَصْتُ الْحُلْمَ قُدَّامَهُ. ⁹ يَا
 بَلْتَسَاصْرُ، كَبِيرُ الْمَجُوسِ، مِنْ حَيْثُ إِنِّي أَعْلَمُ أَنَّ فِيكَ
 رُوحُ الْإلهَةِ الْفُدُوسِيْنَ، وَلَا يُعَسِّرُ عَلَيْكَ شَيْءٌ فَاجْزِبْنِي
 بِرُؤَى حُلْمِي الَّذِي رَأَيْتُهُ وَتَغْيِيرِهِ. ¹⁰ فَرُؤَى رَأْسِي عَلَى
 فِرَاشِي هِيَ أَنِّي كُنْتُ أَرَى قَائِدًا يَسْجَرَةُ فِي وَسْطِ
 الْأَرْضِ وَطُولُهَا عَظِيمٌ. ¹¹ فَكَبُرَتِ الشَّجَرَةُ وَقَوِيَتْ، قَبِلَعَ
 غُلوُّهَا إِلَى السَّمَاءِ وَمَنْطَرَهَا إِلَى أَفْصَى كُلِّ
 الْأَرْضِ. ¹² أَوْرَاقُهَا جَمِيلَةٌ وَتَمْرُهَا كَثِيرٌ وَفِيهَا طَعَامٌ
 لِلْجَمِيعِ، وَتَحْتَهَا اسْتَطَلَّ حَيَوَانُ الْبَرِّ، وَفِي أَغْصَانِهَا
 سَكَتَتْ طُيُورُ السَّمَاءِ، وَطَعِمَ مِنْهَا كُلُّ الْبَشَرِ. ¹³ كُنْتُ
 أَرَى فِي رُؤَى رَأْسِي عَلَى فِرَاشِي وَإِذَا يَسَاهِرُ وَفُدُوسِ
 نَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ فَصَرَخَ بِشِدَّةٍ، أَفْطَعُوا الشَّجَرَةَ
 وَاقْضُوا أَغْصَانَهَا وَأَنْتَرُوا أَوْرَاقَهَا وَأَبْذَرُوا تَمْرَهَا، لِيَهْرَبَ
 الْحَيَوَانُ مِنْ تَحْتِهَا وَالطُّيُورُ مِنْ أَغْصَانِهَا. ¹⁵ وَلَكِنْ انْتَرَكُوا
 سَاقَ أَصْلِهَا فِي الْأَرْضِ، وَبَقِيَ مِنْ حَدِيدٍ وَنُحَاسٍ فِي
 عُشْبِ الْحَقْلِ، وَلِيَتَّيَّلَ بِئَدَى السَّمَاءِ، وَلِيَكُنَّ تَصِيْبُهُ مَعَ
 الْحَيَوَانِ فِي عُشْبِ الْحَقْلِ. ¹⁶ لِيَتَغَيَّرَ قَلْبُهُ عَنِ الْإِنْسَانِيَّةِ،
 وَلِيُعْطَى قَلْبَ حَيَوَانٍ، وَلِيَمُضِيَ عَلَيْهِ سَبْعَةُ أَرْمِيَّةٍ. ¹⁷ هَذَا
 الْأَمْرُ بِقِصَاةِ السَّاهِرِينَ، وَالْحُكْمُ بِكَلِمَةِ الْفُدُوسِيْنَ،
 لِيَتَعَلَّمَ الْأَحْيَاءُ أَنَّ الْعَلِيَّ مُتَسَلِّطٌ فِي مَمْلَكَةِ النَّاسِ،
 فَیُعْطِيهَا مَنْ يَشَاءُ وَيُنْصَبُ عَلَيْهَا أَدْنَى النَّاسِ. ¹⁸ هَذَا
 الْحُلْمُ رَأَيْتُهُ أَنَا تَبُوحَدَنْصَرَ الْمَلِكِ. أَمَّا أَنْتَ يَا بَلْتَسَاصْرُ
 فَبَيِّنْ تَغْيِيرَهُ، لِأَنَّ كُلَّ حُكَمَاءِ مَمْلَكَتِي لَا يَسْتَطِيعُونَ أَنْ
 يُعَرِّفُونِي بِالتَّغْيِيرِ. أَمَّا أَنْتَ فَتَسْتَطِيعُ، لِأَنَّ فِيكَ رُوحُ
 الْإلهَةِ الْفُدُوسِيْنَ. ¹⁹ جِئْتِيذِ تَحْيَرِ دَانِيَالَ الَّذِي اسْمُهُ
 بَلْتَسَاصْرُ سَاعَةً وَاجِدَةً وَأَفْرَعَنَهُ أَفْكَارُهُ. فَقَالَ الْمَلِكُ،

¹3:31 König Nebukadnezar allen Völkern,
 Leuten und Zungen auf der ganzen Erde:
 Viel Friede zuvor! ²3:32 Ich sehe es für gut
 an, daß ich verkündige die Zeichen und
 Wunder, so Gott der Höchste an mir getan
 hat. ³3:33 Denn seine Zeichen sind groß,
 und seine Wunder mächtig, und sein Reich
 ist ein ewiges Reich, und seine Herrschaft
 währt für und für. ⁴4:1 Ich, Nebukadnezar,
 da ich gute Ruhe hatte in meinem Hause
 und es wohl stand auf meiner Burg, ⁵sah
 einen Traum und erschrak, und die
 Gedanken, die ich auf meinem Bett hatte,
 und das Gesicht, so ich gesehen hatte,
 betrübten mich. ⁶Und ich befahl, daß alle
 Weisen zu Babel vor mich hereingebracht
 würden, daß sie mir sagten, was der
 Traum bedeutet. ⁷Da brachte man herein
 die Sternseher, Weisen, Chaldäer und
 Wahrsager, und ich erzählte den Traum
 vor ihnen; aber sie konnten mir nicht
 sagen, was er bedeutete, ⁸bis zuletzt Daniel
 vor mich kam, welcher Beltsazar heißt
 nach dem Namen meines Gottes, der den
 Geist der heiligen Götter hat. Und ich
 erzählte vor ihm meinen Traum: ⁹Beltsazar,
 du Oberster unter den Sternsehern, von
 dem ich weiß, daß du den Geist der
 heiligen Götter hast und dir nichts
 verborgen ist, sage, was das Gesicht
 meines Traumes, das ich gesehen habe,
 bedeutet. ¹⁰Dies aber ist das Gesicht, das
 ich gesehen habe auf meinem Bette: Siehe,
 es stand ein Baum mitten im Lande, der
 war sehr hoch. ¹¹Und er wurde groß und
 mächtig, und seine Höhe reichte bis an
 den Himmel, und er breitete sich aus bis
 ans Ende der ganzen Erde. ¹²Seine Äste
 waren schön und trugen viel Früchte,

يَا بَلَطَسَاصْرُ، لَا يُغْزُكَ الْجُلْمُ وَلَا تُعْبِرُهُ. فَاجَابَ
 بَلَطَسَاصْرُ، يَا سَيِّدِي، الْجُلْمُ لِمُبْعِضِكَ وَتُعْبِرُهُ
 لِأَعَادِكَ.²⁰ الشَّجَرَةُ الَّتِي رَأَيْتَهَا، الَّتِي كَبُرَتْ وَقَوِيَتْ وَبَلَغَ
 عُظُومُهَا إِلَى السَّمَاءِ، وَمَنْطَرُهَا إِلَى كُلِّ الْأَرْضِ،²¹ وَأُورَاقُهَا
 جَمِيلَةٌ وَتَمْرُهَا كَثِيرٌ وَفِيهَا طَعَامٌ لِلْجَمِيعِ، وَتَحْتَهَا سَكَنَ
 حَيَوَانُ الْبَرِّ وَفِي أَعْصَانِهَا سَكَنَتْ طُيُورُ السَّمَاءِ،²² إِنَّمَا
 هِيَ أَنْتَ يَا أَيُّهَا الْمَلِكُ، الَّتِي كَبُرَتْ وَتَقَوِيَتْ، وَعَظْمُكَ
 قَدْ رَادَتْ وَبَلَغَتْ إِلَى السَّمَاءِ وَسُلْطَانُكَ إِلَى أَقْصَى
 الْأَرْضِ.²³ وَحَيْثُ رَأَى الْمَلِكُ سَاهِرًا وَفُدُوسًا تَزَلُّ مِنَ
 السَّمَاءِ وَقَالَ، افْطَعُوا الشَّجَرَةَ وَأَهْلِكُوهَا، وَلَكِنْ ائْرِكُوا
 سَاقَ أَصْلِهَا فِي الْأَرْضِ، وَيَقْدِي مِنْ حَبِيدٍ وَنُحَاسٍ فِي
 عُشْبِ الْحَقْلِ، وَلِيَتَلَّ بِئَدَى السَّمَاءِ، وَلِيَكُنْ صَبِيحَةً مَعَ
 حَيَوَانِ الْبَرِّ، حَتَّى تَمُضِيَ عَلَيْهِ سَبْعَةُ أَرْمِيَةٍ.²⁴ فَهَذَا هُوَ
 التَّعْبِيرُ أَيُّهَا الْمَلِكُ، وَهَذَا هُوَ قِصَاةُ الْعَلِيِّ الَّذِي يَأْتِي عَلَى
 سَيِّدِي الْمَلِكِ،²⁵ يَطْرُدُوتَكَ مِنْ بَيْنِ النَّاسِ، وَتَكُونُ
 سَكِنًا مَعَ حَيَوَانِ الْبَرِّ وَطُغْمُوتَكَ الْعُشْبِ كَالنَّبْرَانِ،
 وَتَبْلُوتَكَ بِئَدَى السَّمَاءِ، فَتَمُضِيَ عَلَيْكَ سَبْعَةُ أَرْمِيَةٍ حَتَّى
 تَعْلَمَ أَنَّ الْعَلِيَّ مُتَسَلِّطٌ فِي مَمْلَكَةِ النَّاسِ وَبُعْطِيهَا مِنْ
 يَسَاءٍ.²⁶ وَحَيْثُ أَمَرُوا بِتَرْكِ سَاقِ أَصُولِ الشَّجَرَةِ، فَإِنَّ
 مَمْلَكَتَكَ تَبُتُّ لَكَ عِنْدَمَا تَعْلَمُ أَنَّ السَّمَاءَ
 سُلْطَانًا.²⁷ لِذَلِكَ أَيُّهَا الْمَلِكُ فَلْتَكُنْ مَسُورَتِي مَقْبُولَةً
 لَدَيْكَ، وَفَارِقِ حَطَابَاكَ بِالْبَرِّ وَأَتَامَكَ بِالرَّحْمَةِ لِلْمَسَاكِينِ،
 لَعَلَّ يَطَّلُاطُكَ ااطْمِنَانُكَ.²⁸ كُلُّ هَذَا جَاءَ عَلَى تَبُوحْدَتَصَّرِ
 الْمَلِكِ.²⁹ عِنْدَ نِهَائِهِ ائْتِي عَشْرَ شَهْرًا كَانَ يَتَمَسَّيُ عَلَى
 قِصْرِ مَمْلَكَةِ بَابِلَ.³⁰ فَقَالَ، ائْتِسْتُ هَذِهِ بَابِلَ الْعَظِيمَةَ
 الَّتِي بَنَيْتَهَا لِسَبْتِ الْمَلِكِ بِقُوَّةِ أَفْتِدَارِي وَاجْلَالِ
 مَجْدِي.³¹ وَالْكَلِمَةُ بَعْدَ يَقْمِ الْمَلِكِ وَقَعَ صَوْتُ مِنْ
 السَّمَاءِ، لَكَ يَقُولُونَ يَا تَبُوحْدَتَصَّرِ الْمَلِكِ إِنَّ الْمَلِكَ قَدْ
 زَالَ عَنكَ،³² وَبَطْرُدُوتَكَ مِنْ بَيْنِ النَّاسِ، وَتَكُونُ سَكِنًا
 مَعَ حَيَوَانِ الْبَرِّ، وَطُغْمُوتَكَ الْعُشْبِ كَالنَّبْرَانِ، فَتَمُضِي
 عَلَيْكَ سَبْعَةُ أَرْمِيَةٍ حَتَّى تَعْلَمَ أَنَّ الْعَلِيَّ مُتَسَلِّطٌ فِي
 مَمْلَكَةِ النَّاسِ وَأَنَّهُ يُعْطِيهَا مَنْ يَسَاءُ.³³ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ
 تَمَّ الْأَمْرُ عَلَى تَبُوحْدَتَصَّرِ، فَطَرِدَ مِنْ بَيْنِ النَّاسِ، وَأَكَلَ
 الْعُشْبَ كَالنَّبْرَانِ، وَابْتَلَّ جِسْمُهُ بِئَدَى السَّمَاءِ حَتَّى طَالَ
 سَعْرُهُ مِثْلَ الشُّسُورِ وَأَطْفَارُهُ مِثْلَ الطُّيُورِ.³⁴ وَعِنْدَ انْتِهَاءِ
 الْأَيَّامِ، أَمَا تَبُوحْدَتَصَّرِ رَفَعَتْ عَيْنِي إِلَى السَّمَاءِ، فَرَجَعَ
 إِلَيَّ عَقْلِي، وَبَارَكْتُ الْعَلِيَّ وَسَبَّحْتُ وَحَمَدْتُ الْحَيَّ إِلَى
 الْأَبَدِ، الَّذِي سُلْطَانُهُ سُلْطَانُ أَبَدِي وَمَلِكُوتُهُ إِلَى دَوْرٍ
 قَدُورٍ.³⁵ وَحُسِبَتْ جَمِيعُ سَكَّانِ الْأَرْضِ كَلَا سَيِّءٍ، وَهُوَ

davon alles zu essen hatte; alle Tiere auf dem Felde fanden Schatten unter ihm, und die Vögel unter dem Himmel saßen auf seinen Ästen, und alles Fleisch nährte sich von ihm.¹³ Und ich sah ein Gesicht auf meinem Bette, und siehe, ein heiliger Wächter fuhr vom Himmel herab;¹⁴ der rief überlaut und sprach also: Haut den Baum um und behaut ihm die Äste und streift ihm das Laub ab und zerstreut seine Früchte, daß die Tiere, so unter ihm liegen, weglaufen und die Vögel von seinen Zweigen fliehen.¹⁵ Doch laßt den Stock mit seinen Wurzeln in der Erde bleiben; er aber soll in eisernen und ehernen Ketten auf dem Felde im Grase und unter dem Tau des Himmels liegen und naß werden und soll sich weiden mit den Tieren von den Kräutern der Erde.¹⁶ Und das menschliche Herz soll von ihm genommen und ein viehisches Herz ihm gegeben werden, bis daß sieben Zeiten über ihn um sind.¹⁷ Solches ist im Rat der Wächter beschlossen und im Gespräch der Heiligen beratschlagt, auf daß die Lebendigen erkennen, daß der Höchste Gewalt hat über der Menschen Königreiche und gibt sie, wem er will, und erhöht die Niedrigen zu denselben.¹⁸ Solchen Traum habe ich, König Nebukadnezar, gesehen; du aber Beltsazar, sage mir was er bedeutet. Denn alle Weisen in meinem Königreiche können mir nicht anzeigen, was er bedeute; du aber kannst es wohl, denn der Geist der heiligen Götter ist bei dir.¹⁹ Da entsetzte sich Daniel, der sonst Beltsazar heißt, bei einer Stunde lang und seine Gedanken betrübten ihn. Aber der König sprach:

يَفْعَلُ كَمَا يَشَاءُ فِي جُنْدِ السَّمَاءِ وَسُكَّانِ الْأَرْضِ، وَلَا يُوجَدُ مَنْ يَمْنَعُ يَدَهُ أَوْ يَقُولُ لَهُ، مَاذَا تَفْعَلُ.³⁶ فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ رَجَعَ إِلَيَّ عَقْلِي، وَعَادَ إِلَيَّ جَلَالُ مَمْلَكَتِي وَمَجْدِي وَبَهَائِي، وَطَلَبْتَنِي مُشِيرِيَّ وَعُظْمَائِي، وَتَبَيَّنْتُ عَلَى مَمْلَكَتِي وَارْتَدَّتْ لِي عَظْمَةٌ كَثِيرَةٌ.³⁷ قَالَانَ أَنَا تَبُوحْدُتَصَّرُ أَسْبُحُ وَأَعْظُمُ وَأُحْمَدُ مَلِكِ السَّمَاءِ، الَّذِي كُلُّ أَعْمَالِهِ حَقٌّ وَطُرُقِهِ عَدْلٌ، وَمَنْ يَسْأَلُكَ بِالْكَبْرِيَاءِ فَهُوَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُذِلَّهُ.

Beltsazar, laß dich den Traum und seine Deutung nicht betrüben. Beltsazar fing an und sprach: Ach mein Herr, daß der Traum deinen Feinden und seine Deutung deinen Widersachern gälte!²⁰ Der Baum, den du gesehen hast, daß er groß und mächtig ward und seine Höhe an den Himmel reichte und daß er sich über die Erde breitete²¹ und seine Äste schön waren und seiner Früchte viel, davon alles zu essen hatte, und die Tiere auf dem Felde unter ihm wohnten und die Vögel des Himmels auf seinen Ästen saßen:²² das bist du, König, der du so groß und mächtig geworden; denn deine Macht ist groß und reicht an den Himmel, und deine Gewalt langt bis an der Welt Ende.²³ Daß aber der König einen heiligen Wächter gesehen hat vom Himmel herabfahren und sagen: Haut den Baum um und verderbt ihn; doch den Stock mit seinen Wurzeln laßt in der Erde bleiben; er aber soll in eisernen und ehernen Ketten auf dem Felde im Grase gehen und unter dem Tau des Himmels liegen und naß werden und sich mit den Tieren auf dem Felde weiden, bis über ihn sieben Zeiten um sind,²⁴ das ist die Deutung, Herr König, und solcher Rat des Höchsten geht über meinen Herrn König:²⁵ Man wird dich von den Leuten stoßen, und du mußt bei den Tieren auf dem Felde bleiben, und man wird dich Gras essen lassen wie die Ochsen, und wirst unter dem Tau des Himmels liegen und naß werden, bis über dir sieben Zeiten um sind, auf daß du erkennst, daß der Höchste Gewalt hat über der Menschen Königreiche und gibt sie, wem er will.²⁶ Daß aber gesagt ist, man solle

dennoch den Stock des Baumes mit seinen Wurzeln bleiben lassen: dein Königreich soll dir bleiben, wenn du erkannt hast die Gewalt im Himmel.²⁷ Darum, Herr König, laß dir meinen Rat gefallen und mache dich los von deinen Sünden durch Gerechtigkeit und ledig von deiner Missetat durch Wohltat an den Armen, so wird dein Glück lange währen.²⁸ Dies alles widerfuhr dem König Nebukadnezar.²⁹ Denn nach zwölf Monaten, da der König auf der königlichen Burg zu Babel ging,³⁰ hob er an und sprach: Das ist die große Babel, die ich erbaut habe zum königlichen Hause durch meine große Macht, zu Ehren meiner Herrlichkeit.³¹ Ehe der König diese Worte ausgeredet hatte, fiel eine Stimme von Himmel: Dir, König Nebukadnezar, wird gesagt: dein Königreich soll dir genommen werden;³² und man wird dich von den Leuten verstoßen, und sollst bei den Tieren, so auf dem Felde gehen, bleiben; Gras wird man dich essen lassen wie Ochsen, bis über dir sieben Zeiten um sind, auf daß du erkennst, daß der Höchste Gewalt hat über der Menschen Königreiche und gibt sie, wem er will.³³ Von Stund an ward das Wort vollbracht über Nebukadnezar, und er ward verstoßen von den Leuten hinweg, und er aß Gras wie Ochsen, und sein Leib lag unter dem Tau des Himmels, und er ward naß, bis sein Haar wuchs so groß wie Adlersfedern und seine Nägel wie Vogelsklauen wurden.³⁴ Nach dieser Zeit hob ich, Nebukadnezar, meine Augen auf gen Himmel und kam wieder zur Vernunft und lobte den Höchsten. Ich pries und ehrte

Daniel 4

den, der ewiglich lebt, des Gewalt ewig ist und des Reich für und für währt,³⁵ gegen welchen alle, so auf Erden wohnen, als nichts zu rechnen sind. Er macht's, wie er will, mit den Kräften im Himmel und mit denen, so auf Erden wohnen; und niemand kann seiner Hand wehren noch zu ihm sagen: Was machst du?³⁶ Zur selben Zeit kam ich wieder zur Vernunft, auch zu meinen königlichen Ehren, zu meiner Herrlichkeit und zu meiner Gestalt. Und meine Räte und Gewaltigen suchten mich, und ich ward wieder in mein Königreich gesetzt; und ich überkam noch größere Herrlichkeit.³⁷ Darum lobe ich, Nebukadnezar, und ehre und preise den König des Himmels; denn all sein Tun ist Wahrheit, und seine Wege sind recht, und wer stolz ist, den kann er demütigen.